

[Handelsministeren.]

anledning til nærmere at komme ind på den helt konkrete sag vedrørende Sparekassen Nordjylland og Privatbanken, al den stund sagen ikke har været og nok næppe heller vil blive forelagt mig af de pågældende pengeinstitutter. Jeg vil derfor heller ikke finde det korrekt at markere nogen standpunkttagen til denne konkrete sag.

Jeg vil gerne oplyse, at jeg naturligvis har fået en orientering af ministeriets repræsentant i sparekassens tilsynsråd om de bevæggrunde, der lå bag tilsynsrådets beslutning om at søge den nu opgivne sammenslutning gennemført.

Jeg forstår heraf, at denne sparekasse som mange andre har overvejet sin fremtid, og at hensynet til gennem sammenslutning med en hovedstadsbank at give de midler, sparekassen disponerer over, det bedste udgangspunkt for en aktiv indsats for erhvervs- og samfundsudviklingen i det nordjyske område, har været afgørende for tilsynsrådet. Jeg finder ingen anledning til at tro, at andre motiver — og da slet ikke usaglige motiver — skulle have spillet ind.

Må jeg dernæst sige, at jeg ser det som en fordel, at vi råder over pengeinstitutter med en forskellig organisatorisk opbygning. Jeg tror, det virker inspirerende og udviklende for begge typer. Denne forskel mellem banker og sparekasser bør derfor efter min opfattelse bevares.

Derimod er jeg tilbøjelig til at mene, at tiden nu er inde til at udligne forskellen i de to typer af pengeinstitutters virkefelt. En herpå sigtende lovgivning har gennem nogen tid været under forberedelse, og lovforslag var stort set færdige til fremsættelse i denne samling. Disse lovforslag byggede imidlertid stadig på princippet om én særlig lov for banker og én særlig lov for sparekasser. Under indtryk af den hast, hvormed udviklingen i de seneste måneder er skredet frem, tror jeg, det vil være rigtigt at foretage en fuldstændig sammensmeltning af de to love, således at forskellen mellem banker og sparekasser stort set alene kommer til at bero på forskellene i kapitalgrundlag og organisationsforhold.

Jeg vil gerne i denne forbindelse besvare hr. Erling Olsens direkte nye spørgsmål derhen, at i de foreløbige tanker om en udvikling af sparekassernes virkefelt indgik

muligheden for en form for kollektiv garanti som af hr. Erling Olsen nævnt, og vi vil arbejde videre også med denne problemstilling.

Vi har i handelsministeriet gennem den allerede forberedte lovrevision et godt grundlag for sådanne videregående overvejelser, og det er min hensigt at fremsætte lovforslag af denne karakter straks i næste samling. Jeg føler mig overbevist om, at bankerne og ikke mindst sparekasserne vil være bedst tjent med en sådan konsekvens af den udvikling, vi nu har set.

Jens Peter Jensen: Jeg bemærkede, at den højtærede handelsminister i sit svar til hr. Erling Olsen sagde: jeg vil gerne oplyse, at jeg naturligvis har fået en orientering af ministeriets repræsentant i sparekassens tilsynsråd om de bevæggrunde, der lå bag tilsynsrådets beslutning om at søge den nu opgivne sammenslutning gennemført.

Vi har i handelsministeren oplyse, hvornår ministeriets repræsentant i tilsynsrådet orienterede ministeren? Jeg ved, fordi jeg havde den glæde at være gæst hos ministeren i torsdags, at ministeriets repræsentant, borgmester Marius Andersen, aflagde visit i ministeriet den dag, men må jeg spørge: har der været en forudgående orientering? Kan det oplyses, hvornår, på hvilken fase i udviklingen, ministeren er blevet orienteret?

Handelsministeren (Erling Jensen): Det kan jeg gøre meget kort. Der har ikke været nogen forudgående orientering, men derimod en orientering den dag og stort set på det tidspunkt, hr. Jens Peter Jensen har kontrolleret.

Henning Philipsen: Ministeren sagde også i sit svar til hr. Erling Olsen, at han anså det for sandsynligt, at denne sag ikke ville blive forelagt ministeren til godkendelse. Den opfattelse kan ministeren naturligvis have, og det kan måske også godt vise sig at blive rigtigt, men så vidt mig bekendt indtil dato har Privatbankens ledelse vel endnu ikke accepteret en ophævelse af fusionen deroppe. Når man normalt handler i Jylland, hvor denne handel vistnok er sket, er det sådan, at der skal to til at handle, og der skal altså også to til at ophæve handelen. Jeg har til dato endnu ikke set,